

După ce Maia Sandu i-a reproșat lipsa de bărbăție la ONU, Dodon s-a simțit ofensat ca un flăcău de Sadova și a comparat activitatea Guvernului în primele 100 de zile cu țiuitul unui țânțar, afirmând că Executivul a realizat „mai nimic”, scrie Nicolae Negru pe www.ziarulnational.md, preluat de Romanian Global News.

Torpile spre vasul Maiei

El a lăsat să se înțeleagă că observațiile critice, destul de dure, pe care le-a făcut până acum la adresa echipei guvernamentale conduse de Maia Sandu nu reflectă decât într-o măsură foarte mică ceea ce ar putea spune, dar se abține, deocamdată. „Ei se supără când îi critic. Eu, dacă aș vrea să-i critic... Eu pot să-i critic așa ca ei nu să nu se mai ridice de jos!”, se umflă el ca broscoiul din fabula lui Esop, până la proporții periculoase: „Le dau vreo două torpede, cum știu eu, și se termină lucrul foarte repede”, îi amenință el pe partenerii săi de coaliție.

„Cum știu eu” ar vrea să sugereze niște abilități ieșite din comun, aceasta e impresia lui despre propria persoană. Recursul la „torpile” este răspunsul său la metafora Maiei Sandu care se vede aruncată „de un val al istoriei” pe puntea unui vas plutind în derivă, printre stânci, vas pe care îl recucerește de la șobolani și îl salvează de naufragiu. Deși se află într-o căsătorie de interes (politic și geopolitic), Dodon și Maia Sandu se ceartă cu patimă, ca doi iubiți.

Două guverne în unul

Incompetența, diletantismul este călcâiul vulnerabil al Guvernului ACUM, PAS și PPDA nu dispun de cadre pregătite, consideră președintele socialist, vorbind despre necesitatea unei remanieri la nivel de miniștri. Dodon se distanțează de politica fiscală a Guvernului, deși aceasta a fost coordonată cu el, parează acumistii, dar, în general, reacția lor nu este destul de consistentă, destul de convingătoare.

ACUM pierde în raport cu PSRM, care câștigă în orice situație și dacă Guvernul va fi remaniat, și dacă rămâne în componența veche. Acumiștii sunt interesați de o mai largă implicare a socialiștilor în Guvern, pentru a împărți cu ei și povara răspunderii. Aceasta îl va întări și mai mult pe Dodon și-i va slăbi pozițiile Maiei Sandu. Vom avea două guverne în unul.

Să nu ne facem griji

Relațiile dintre ACUM și PSRM încep să semene cu cele din cadrul AIE, dar să nu ne facem griji. După cum s-a mai spus, certurile dintre acumiști și socialiști nu amenință mariajul lor de interes, cei care l-au aranjat nu vor admite un divorț, căci scopul lor e mult mai larg decât simpla înlăturare a lui Plahotniuc și „dezoligarhizarea” Republicii Moldova. E vorba în primul rând de Rusia care vrea să profite din plin de „pârghia” pe care a obținut-o, prin Dodon și PSRM, pentru a-și reconsolida poziția în Republica Moldova, pe care și-a șubrezit-o ea însăși, procedând nu tocmai rațional la semnarea Acordului de asociere RM-UE, împușcându-se, de fapt, în picior.

În schimbul reocupării Republicii Moldova, Moscova a promis Occidentului sprijin deplin în „dezoligarhizare”, care, cel puțin până acum, seamănă cu o repolitizare. E de salutat, firește, faptul eliminării din justiție a unor persoane corupte, dar nu există nicio siguranță că „filtrele” nu vor fi setate pe criterii politice, pe înlăturarea celor care au „colaborat” cu PD. Ele sunt setate politic deja. Dacă filtrele funcționau ireproșabil, 2-3 persoane din actuala componență a Curții Constituționale nu aveau cum să fie selectate. Occidentul mizează pe onestitatea și principialitatea Maiei Sandu, dar ea nu poate să controleze totul. Nici măcar lui Plahotniuc nu i-a reușit aceasta.

Credibilitatea imposibilă

Blocul ACUM deschide ușa să intre Rusia în schimbul unui obiectiv greu de atins: reformarea și credibilizarea justiției. Ceea ce nu e una și aceeași, reformele de până acum nu au adăugat niciun pic de credibilitate justiției noastre. În condițiile de azi, credibilitatea Procuraturii Generale este aproape imposibil de realizat fără un procuror din afară, european. Nu, nu sugerăm să se voteze împreună cu PD, care a ratat momentul oportun în 2015. Dar gestul PD ar trebui să-i „sensibilizeze” pe acumiști, nu pare deloc întâmplător faptul că PSRM repetă, în 2019, „greșeala” PD din 2015.